

درباره‌ی پیک مام ویژه‌ی راه دور

موسسه مادران امروز به منظور اطلاع‌رسانی به گروه‌های بهره‌گیر از راه دور، ارتباط گروه‌ها با یکدیگر، تبادل تجربه، خبردارشدن از نظرها و پیشنهادهای و رفع اشکال‌ها و ابهام‌های موجود در طول کار گروه‌های بهره‌گیر از راه دور، اقدام به تهیه‌ی پیک مام ویژه‌ی راه دور کرده است.

باز آمد بوی ماه مدرسه	بوی بازی های راه مدرسه
بوی ماه مهر، ماه مهربان	بوی خورشید پگاه مدرسه

گزارش‌های دریافت شده در این ماه

از ۱۵ مرداد ماه تا ۱۵ شهریور ماه از گروه‌های زیرگزارش‌هایی دریافت شده است .

- خورشید، تهران، نماینده‌ی گروه: خانم فرانک فیروزبخش، ۵ گزارش ● سپنتا ۱، قائم شهر، نماینده‌ی گروه: خانم لیلا کمالیان، ۵ گزارش ● سپنتا ۲، قائم‌شهر ، نماینده‌ی گروه: خانم فرحناز قربانی، ۴ گزارش ● سپنتا ۵، قائم‌شهر، نماینده‌ی گروه: خانم مرضیه نجفی، ۲ گزارش ● گل‌های خندان، قائم‌شهر ، نماینده‌ی گروه: خانم زبیده نخعی، ۱ گزارش ● بوعلی ۱، قائم شهر، نماینده‌ی گروه: خانم پریسا محمدی‌فر، ۲ گزارش ● زیتون ۲، قائم شهر، نماینده‌ی گروه: خانم آسیه شریعتی، ۲ گزارش ● بوعلی ۲، قائم‌شهر، نماینده‌ی گروه: خانم آسیه شریعتی ، ۳ گزارش

خبرها

● نمایش فیلم مستند تالاب سیرانگلی

جلسه‌ی ماهانه‌ی شهریور ماه اختصاص به نمایش فیلم مستند تالاب سیرانگلی ساخته‌ی آقای محمد احسانی به تهیه‌کنندگی مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی داشت.

در فیلم تالاب سیرانگلی، ما به تماشای تلاش‌های بی‌دریغ و خستگی‌ناپذیر انجمن‌های زیست‌محیطی و مردم‌نهاد به منظور احیای تالاب‌های سیرانگلی و حس‌نلو نشستیم. سپس درباره‌ی چگونگی ساخت فیلم با کارگردان آن به گفت‌وگو پرداختیم و ایشان به سوال‌های شرکت‌کننده‌ها پاسخ دادند.

● به مناسبت روزجهانی صلح درسی‌ام شهریور برابر با بیست و یکم سپتامبر، شورای گسترش فرهنگ صلح برای کودکان همایشی برگزار کرد. در بیانیه‌ی شورای گسترش صلح می‌خوانیم " از آن‌جا که جنگ در ذهن انسان ریشه می‌گیرد، صلح نیز از ذهن انسان سرچشمه می‌گیرد. ما می‌دانیم که صلح فقط به معنای نبود جنگ نیست بلکه داشتن جامعه‌ای با تفکر و بینش دگرپذیری، عدالت و آزادی‌خواهی، تفاهم، شکیبایی و هم‌زیستی بدون خشونت و سرشار از شادی است

روز جهانی صلح امسال با شعار:

” مشارکت همگانی برای حصول صلح، کرامت انسانی برای همه “
برگزار شد. «

”دبیر کل سازمان ملل بیانیه بانکی مون“

درخواست‌های ما از گروه‌های راه دور

دوستان همان‌طور که اطلاع دارید، همایش راه دور در ۲۳ مهر ماه ۱۳۹۴ برگزار می‌شود. پیشنهاد شما برای موضوع کارگاه در همایش مهرماه چیست؟ آیا با کارگاه نظم و انضباط موافقید؟ یا به جای کارگاه، به پرسش و پاسخ درباره‌ی کتاب‌هایی پردازیم که گروه‌ها در حال مطالعه‌ی آن هستند لطفاً نظر خود را تا ۱۰ مهر ماه به موسسه اطلاع دهید.
متشکریم .

خواندنی‌ها

چند پیشنهاد عملی برای جلوگیری از لجبازی کودکان

یکی از مشکلات مادران لجبازی کودکان است و به همین دلیل برخورد مناسب با این مشکل می‌تواند روند تربیت را در مسیر درست قرار دهد.

پدران و مادران با کمی خلاقیت و ابتکار می‌توانند بدون نگرانی و عصبانیت راه‌حل‌های مناسبی را برای برخورد با کودکان خود در زمینه‌های رفتاری مختلف پیدا کنند.

اولین نکته این است که با استفاده از روش‌های ساده و سرگرم‌کننده می‌توانیم کودک لجباز خود را آرام کرده و برای دقایقی او را وادار کنیم با ما همکاری کند. در نظر بگیریم وقتی که می‌خواهیم دندان‌های فرزندانمان را مسواک بزنیم، دهانش را باز نمی‌کند. در موقع ناخن گرفتن بی‌قراری می‌کند و اگر کودکمان پارک را ترک نکند، ما دیر به محل کارمان می‌رسیم ولی او همچنان از تاب بازی دست بر نمی‌دارد. معمولاً کودکان ۳-۴ ساله کمی ناسازگارند. به‌ویژه هنگامی که پدر و مادرشان به طور جدی می‌خواهند کاری را از آن‌ها می‌خواهند مخالفت می‌کنند. دلیل مخالفت آن‌ها این است که می‌خواهند استقلال خود را نشان دهند. حرف‌زدن در این مورد با آن‌ها بی‌فایده است. برای مطیع کردن کودکان نباید فریاد زد و یا آن‌ها را تهدید کرد.

با کمی خلاقیت و حوصله می‌توانیم حواس فرزندانمان را به کار مورد نظر جلب نماییم. هنگامی که قرار است پزشک آمپولی را به کودکمان تزریق کند یا مجبور هستیم برای مدت طولانی در صف خرید فروشگاه منتظر بمانیم، با به کارگیری روش‌های زیر می‌توانیم فکر او را به چیزهای دیگری مشغول کنیم.

- او را بخندانیم، خندانند کودکان بهترین راه برای مسواک زدن یا دارو دادن به آنهاست. وقتی که آنها می‌خندند، نه تنها فکرشان جای دیگر مشغول نیست بلکه دهانشان نیز کاملاً باز است.

- خاطرات دوران کودکی خود را تعریف کنیم؛ بهترین روش برای سرگرم کردن فرزندمان در مواقع ضروری داستان گفتن است. حتی اگر داستان ساختگی باشد. در عین حال ما نیز می‌توانیم قدرت تخیل خود را امتحان کنیم. با گفتن داستان‌های طولانی، می‌توانیم فرزندمان را زمان بیشتری سرگرم کنیم.

- آهنگین و موزون صحبت کنیم؛ معمولاً وقت خوابیدن بهترین زمان برای پشت گوش انداختن خیلی چیزهاست، با لحنی موزون می‌توانیم فرزندمان را به مسواک زدن و لباس خواب پوشیدن تشویق کنیم. همچنین می‌توانیم زمان آواز خواندن، یک یا دو کلمه را اشتباه تلفظ کنیم. با این کار حواس فرزندمان به اشتباه ما بیشتر از مسواک زدن جلب می‌شود.

- تغییر صدا بدهیم؛ با تغییر دادن صدایمان برای کودکان داستان‌های جالب تعریف کنیم مانند صحبت کردن پیرزن بی‌دندان، حرف زدن بچه‌گانه و یا هر تقلید صدایی که می‌توانیم انجام دهیم.

- به او رازی را بگوییم؛ اگر تا ۱۵ دقیقه‌ای دیگر وقت دکتر داریم و فرزندمان سوار ماشین نمی‌شود، خم شده و در گوش او بگوییم؛ من می‌خواهم یک راز خیلی مهم را به تو بگویم. می‌خواهی آن را بشنوی؟ وقتی که او با سر بله گفت او را بغل کنیم و چیزهای جالب و شیرین را در گوشش بگوییم؛ سپس با سرعت او را در صندلی ماشین قرار دهیم. والدین راز را باید از پیش آماده کنند وگرنه نوعی گول زدن است.

- روی نکته‌های مثبت تاکید بیشتری کنیم؛ آیا فرزندمان از دست شستن قبل از شام یا شامپو زدن متنفر است؟ تعریف و تمجید کردن از یک روش، ترفند خوبی است بگوییم هر وقت که سرت را با شامپو می‌شوئی، موهایت بسیار براق و زیبا به نظر می‌رسند، همچنین بوی خوبی می‌دهد در همین زمان شامپو کف دستمان ریخته و آرام آرام آن را روی سر فرزندمان بریزیم.

با کمی خلاقیت و ابتکار می‌توان بدون نگرانی و عصبانیت راه‌حل‌های مناسبی را برای بر خورد با کودکانمان در زمینه‌های رفتاری مختلف پیدا کنیم و به رفع مشکل بپردازیم و با این روش‌های تربیتی به کودکانمان بیشتر نزدیک می‌شویم و با اصول و تدابیر تربیتی مناسب و به جایی که به کار می‌بریم بزرگسالی خوبی را برای آنان در نظر می‌گیریم.

منبع: سلامت نیوز

چرا بچه‌ها دروغ می‌گویند؟

تا به حال نشنیده‌ام که هیچ پدر و مادری بگوید. فرزند من دروغ نمی‌گوید در حقیقت دروغ‌گویی مهارتی است که تمام کودکان آن را می‌آموزند و برای دروغ‌گویی آنان دلیلی وجود دارد. چه وقت بچه‌ها دروغ می‌گویند؟

زیر سه سال دروغ‌گفتن برای بچه‌ها معنایی ندارد هرچه که به ذهنشان می‌رسد و هر چه را که نمی‌فهمند را به زبان می‌آورند. بین سه تا چهار سال می‌آموزند که بزرگ‌ترها آن چه را که آنان در مورد آن فکر می‌کنند را درک نمی‌کنند و نمی‌توانند راست و دروغ را تمییز دهند. این بدین معنی است که تخیلات برایشان واقعیت دارد و داستان‌های غیرممکن را تعریف می‌کنند.

وقتی دچار مشکل می‌شوند دیگران را سرزنش می‌کنند و آن‌ها را مقصر می‌دانند بدون آن که قصد آسیب رساندن به کسی را داشته باشند. (فرزندم گربه خود را به خاطر کاری که انجام داده سرزنش می‌کند. بین آن‌ها یک رابطه دوستی و نفرت وجود دارد). در این مرحله داستان‌های طولانی می‌گویند و در مورد آن اغراق می‌کنند و این داستان‌ها چیزهایی هستند که بچه‌ها دوست دارند واقعیت داشته باشند.

والدین بدون هیچ اظهارنظری می‌توانند به این داستان‌ها گوش دهند و داستان را بنابر واقعیت تعدیل نمایند.

به عنوان مثال اگر فرزند شما می‌گوید که می‌تواند در اتاق پرواز کند می‌توانید به او چنین جوابی بدهید:

دوست داشتی که در اتاق پرواز کنی درست نیست؟ چه کار می‌کردی اگر می‌توانستی پرواز کنی؟

اگر فرزند شما به این دلیل دروغ می‌گوید که می‌خواهد دچار مشکل نشود و یا با گفتن حرفی که دروغ است می‌خواهد شما را خوشحال کند هرگز عکس‌العملی نشان ندهید که بفهمد کار اشتباهی انجام داده به سادگی به آنان بگویید که ما باید همیشه واقعیت را بگوییم و اگر واقعیت را بگویند دچار مشکل نخواهند شد و با گفتن واقعیت والدین خود را خوشحال می‌کنند و به آنان بیاموزید در سن جوانی واقعیت را بگویند و اگر دروغ بگویند مردم به آن‌ها اعتماد نخواهند کرد.

در شروع سنی که به مدرسه می‌روند بیش از هر چیزی کودکان خیلی دوست دارند والدین خود را خوشحال کنند و این باعث می‌شود که فکر کنند اگر حقیقت را بگویند والدین خود را ناراحت می‌کنند. در ابتدای سن ۸ سالگی فرق بین واقعیت و تخیل را درست درک می‌کنند و تا سن ۱۰ سالگی می‌تواند حس تشخیص بد و خوب خود را قوی‌تر کنند. در سن ۸ سالگی بچه‌ها آگاهند که دروغ‌گویی اشتباه است و والدین باید فرزندان خود را طوری تربیت کنند که دروغ نگویند.

دلایل بسیاری وجود دارد که بچه‌ها در این سن دروغ می‌گویند:

۱) وقتی می‌دانند کار اشتباهی کرده‌اند برای آن که تنبیه نشوند دروغ می‌گویند.

۲) برای بدست آوردن چیزی که می‌خواهند.

۳) بچه‌هایی که نسبت به خانواده و دوستان خود وفا دارند برای آن که از دیگران دفاع کنند و یا آنان را دچار مشکل نکنند دروغ می‌گویند.

۴) با تحت تأثیر قرار دادن دیگران، زندگی و تجارب آن‌ها دچار هیجان بیشتری می‌شود.

۵) برای آن که اعتماد به نفسشان بیشتر شود می‌خواهند خود را بهتر از آن چه که هستند جلوه دهند.

۶) دروغ شنیدن از والدین حتی دروغ مصلحت‌آمیز روی آنان تأثیر می‌گذارد.

فرزندان رفتار والدین خود را می‌آموزند و از آنان تقلید می‌کنند این طرز فکر " آن چه را که می‌گویم انجام دهید نه آن چه را که انجام می‌دهم " را فراموش کنید چون بچه‌ها این راه را به راحتی نمی‌آموزند و چنان رفتار نمی‌کنند.

چگونه تشخیص می‌دهید که فرزندان دروغ می‌گویند؟

این سوالی نیست که به راحتی بتوان جواب داد به خاطر این که بچه‌ها با یکدیگر فرق دارند. چندین راهنمایی وجود دارد:

۱) به چهره آنان نگاه کنید وقتی آنان واقعیت را می‌گویند آرامش دارند در صورتی که بسیاری از بچه‌ها وقتی دروغ می‌گویند عصبی و ناراحت هستند.

۲) ساده بودن گفتار: دروغ تمرین شده و با آب و تاب گفته می‌شود.

۳) منطقی بودن: دروغ به دروغ بیشتری برای پشتیبانی شدن نیاز دارد بنابراین با هم تناقض پیدا می‌کنند و بی‌مفهومند.

چه وقت باید نگران باشید؟

دروغ گفتن مدام نشان مشکلی اساسی می‌باشد. اگر کودک احساس کند آن‌ها نمی‌توانند بر ناامیدی و شکستشان فایز آیند برای پوشش دادن این شرایط دروغ می‌گویند. ممکن است نیاز داشته باشند برای جلب توجه دیگران و داشتن احساس خوب در مورد خودشان داستان اغراق‌آمیز بیان کنند. شما به عنوان والدین آنها، باید راست و دروغ آن‌ها را تشخیص دهید و بدانید که چقدر آن‌ها دروغ می‌گویند. اغلب دروغ گفتن دلیلی بر نگران بودن است.

با بررسی شرایط، چگونه دروغ گفتن را متوقف می کنید؟

۱) مهم ترین چیز آن است که هرگز فرزند خود را دروغگو ننماید. آن ها به آن چه که به آنان نسبت بدهید عمل می کنند. بیشتر به جای این که از فرزندانتان در مورد متن داستان سوال کنید از او بخواهید داستان خود را مجدد آغاز کند و وقتی داستان مقبول به نظر نمی رسید آن را متوقف کنید. به فرزندتان فرصتی دهید تا شرایط خود را اصلاح نماید و قابل قبول بودن دروغگویی را بررسی کند.

۲) دروغگویی را نادیده نگیرید.

۳) رفتاری صادقانه داشته باشید. کودکان دروغ مصلحت آمیزی را که می گویند تقلید می کنند.

۴) به خاطر داشته باشید داستان های طولانی را به حساب دروغ گویی نگذارید. بچه های زیر ۶ سال خیالات و تصورات خود را بیان می کنند و به هیچ کسی آزاری نمی رسانند. در مورد داستان های جالب با فرزندتان صحبت کنید. آن ها می توانند فرق واقعیت و تخیلات را تمییز دهند. وقتی کار اشتباهی می کنند و شما بدان آگاهید از فرزندتان سوال نکنید چون او را در شرایطی قرار می دهید که دروغ بگوید.

۵) وقتی به فرزندتان گفته اید که با گفتن واقعیت دچار مشکلی نخواهد شد نمی توانید آن ها را تنبیه کنید.

۶) با آرامش از فرزندتان سوال کنید هر چه بیشتر آن ها را تحریک کنید برای محافظت از خود بیشتر دروغ می گویند. به آنان اطمینان دهید که با آنان برخورد شدیدی نخواهد شد.

۷) وقتی فرزندتان به سن جوانی رسید پیاموزید که دروغ به رابطه دوستی و سایر روابط آن ها آسیب می رساند. مردم به آنها اعتماد نمی کنند (چوپان دروغگو) بهترین داستان برای گفتن است.

۸) مساله ای که فرزندتان در مورد آن دروغ می گوید می تواند سر نخ برای شناسایی نوع احساس آنان باشد.

۹) محیطی ایجاد کنید تا فرزندتان تمام احساساتش را به راحتی بگوید و به یاد داشته باشید آن ها را تحسین کنید و اعتماد به نفس آنان را بالا ببرید.

منبع: برترین ها

پرسش و پاسخ هایی درباره ی دروغ گویی کودکان

پرسش:

علت دروغ گویی کودکان چیست و شیوه ی حل این مشکل از سوی مادر و پدر کدام است؟

پاسخ:

دروغ گفتن کودکان، دلیل‌های بسیار متفاوتی دارد. در میان کودکان کم سن‌وسال‌تر، دروغ‌گویی معنایی مشابه آن‌چه بزرگ‌ترها می‌شناسند، ندارد بلکه بیشتر جنبه‌ی خیال‌بافی دارد. بنابراین، قصد آنان هرگز فریب‌دادن دیگران نیست.

اما عمده‌ترین دلیل دروغ‌گفتن از سوی کودکان در سنین بالاتر، فشار بزرگ‌ترها به آنان برای گفتن جزییات دقیق یک ماجراست. این تحت فشار قراردادن، کودکان را وادار به گفتن دروغ می‌کند و از این‌جا کودکان، دروغ‌گویی را یاد می‌گیرند چرا که دروغ‌گفتن، آنان را از تنبیه‌شدن بازمی‌دارد و آنان، این نکته را به تجربه و بر اثر رفتار اشتباه بزرگ‌ترها آموخته‌اند. پس کودک برای گریز از تنبیه شدن و مجازات، دروغ تحویل می‌دهد. درحقیقت، ریشه‌ی بیشتر دروغ‌ها به دلیل احساس ناامنی و وحشت از مجازات و تنبیه است، بنابراین، چنان‌چه کودک به خاطر راست‌گویی، درباره‌ی اتفاقی ناخوشایند یا ناشایست، از سوی مادر و پدر و یا بزرگ‌ترها تنبیه نشود، به دروغ‌گفتن پناه نمی‌آورد. هرچه کودک، بزرگ‌تر می‌شود، از مسئولیت اخلاقی بیشتری برخوردار شده و چون دروغ‌گویی وجدانش را می‌آزارد، بنابراین از دروغ‌گفتن بیشتر پرهیز می‌کند.

پرسش:

آیا دروغ‌گفتن، یک شکل کلی است یا از نظر روان‌شناسی می‌توان انواعی برای آن در نظر گرفت؟

پاسخ:

خیر، یک شکل کلی برای آن نمی‌توان در نظر گرفت بلکه باید گفت آن‌چه که ما به آن، دروغ‌گویی کودکان اطلاق می‌کنیم، بسته به سن، موقعیت و شرایطی که او در آن قرار دارد، متغیر است. بنابراین، نمی‌توان هر نوع گفته‌ی خلاف واقع از سوی کودک را به‌عنوان دروغ‌گویی به معنایی که بزرگ‌ترها از آن استنباط می‌کنند، قلمداد کرد.

انواع مهم دروغ‌گویی در کودکان را به صورت زیر می‌توان دسته‌بندی کرد:

۱- دروغ برای جلب توجه

زمانی که کودک، توجه مثبت دیگر افراد مانند هم سن‌وسالان و به‌خصوص مادر و پدر خود را دریافت نمی‌کند، با دروغ‌گویی و بزرگ جلوه دادن خود، سعی در جلب این توجه خواهد کرد. فراموش نکنید که برای کودکان، گرفتن و جلب توجه مادر و پدر و بزرگ‌ترها حتی از نوع منفی آن، بهتر از فقدان هرگونه توجه‌ی است.

۲- دروغ‌های خیال‌بافانه

این نوع دروغ‌گویی، مخصوص کودکان کم‌سن و سال‌تر و خیال‌پرداز است. این نوع خیال‌بافی‌ها و غیر واقعی بودن آن‌ها را هرگز نباید به روی آنان آورد و به عبارتی، به‌جای هرگونه توجه و تمرکز، باید از کنار آنان گذشت.

۳- دروغ‌بازی

این نوع دروغ، شبیه نوع قبلی یعنی دروغ‌های خیال‌بافانه است که با آن، کودکان سعی دارند دیگران حوادث تخیلی یا بازی‌های آنان را باور کنند.

۴- دروغ مبهم

کودک وقتی ناتوان از ابراز احساس‌ها و فکرهای خویش است، با سر هم‌بندی و به هم‌چسباندن جمله‌هایی، سعی در بیان آن احساس‌ها دارد اما بزرگ‌ترها تصور می‌کنند که او در حال دروغ‌گویی است.

۵- دروغ انتقام‌جویانه

این نوع دروغ، از نفرت و خشم کودک ناشی می‌شود.

۶- دروغ محدود و ساختگی

این نوع دروغ، بیشتر وقت‌ها از ترس تنبیه، تهدید و توهین مادر و پدر و یا مربیان و بزرگ‌ترها صورت می‌گیرد.

۷- دروغ خودخواهانه

این دروغ، حساب شده است و جهت فریب‌دادن دیگران صورت می‌گیرد و به‌طور معمول برای به دست آوردن یک چیز یا وضعیت مطلوب از سوی کودک، ابراز می‌شود.

۸- دروغ مصلحتی

کودکان، این نوع دروغ‌گویی را به حساب خودشان برای مراقبت از دوستی که در یک وضعیت مشکل قرار دارد و تحت فشار است، بیان می‌کنند.

۹- دروغ عادت‌ی یا عادت شده

این نوع دروغ‌ها به دلیل نتیجه‌گرفتن‌های قبلی از دروغ‌هایی است که پیش از این، ابراز شده و به عنوان یک الگوی رفتاری در دسترس اوست و برایش کارکرد داشته است.

پرسش:

بهترین روش برای پرهیز دادن کودکان از دروغ‌گفتن، به غیر از شناسایی دلیل‌ها و ریشه‌های این رفتار و تصحیح آن‌ها، چه نوع عملکردی است؟

پاسخ:

مادر و پدر باید از همان سنین اولیه با ظرافت و هوشیاری، متوجه‌ی این رفتار از سوی کودک خود باشند. اگر از همان دوران اولیه، کودک را به‌خاطر دروغ‌گویی‌اش مورد طعنه، مخالفت و یا استهزا و تنبیه قرار ندهید بلکه با آرامش، مهربانی و صبوری با او در این باره صحبت کنید، او نیز به تدریج از این نوع رفتار دست بر می‌دارد، ضمن آن که باید برخورد مادر و پدر به‌گونه‌ای باشد که به کودک، احساس شرم و یا گناه تلقین نکنند بلکه زمینه‌های بروز رفتار را از میان بردارند.

مادر و پدر باهوش، باید کودک خود را نه با دعوا و مشاجره و تنبیه بلکه با بیان مثال‌های خنده‌دار و شاد، از عواقب نامطبوع دروغ‌گویی آگاه کنند. کودک با هدایت و رهبری صحیح از سوی پدر و مادر، خود را از دروغ‌گویی بی‌نیاز دیده، بنابراین، این عمل را به‌عنوان یک الگوی رفتاری، به‌کلی از دست خواهد داد چرا که راه‌های بهتری برای جلب توجه خویش و یا بیان و ابراز احساس‌ها و عواطف خود پیدا می‌کند. به بیان دیگر، او کم‌کم می‌آموزد و در خود، آن را تثبیت می‌کند که نه از ترس تنبیه و قانون و یا مجازات بلکه به‌دلیل کنترل از درون و وجدان فردی‌اش، از دروغ گفتن پرهیز کند.

منبع: تبیان

http://tebyan-zn.ir/News-Article/blest_family/Childeren_world/۲۰۱۲/۱۲/۲۵/۸۸۷۶۱.html

معرفی کتاب و پیشنهاد

پرورش کودک کنجکاو

مترجم: فرشته مجیب

انتشارات مدرسه

انسان دارای دو ویژگی منحصر به فرد است: توانایی یاد گرفتن و قدرت اندیشیدن. براساس این دو توانایی ممتاز، به کسب تجربه می‌پردازد و حاصل آموخته‌هایش را با استفاده از الگوهای آموزشی و شیوه‌های تربیتی به دیگران منتقل می‌کند.

نقش ما به عنوان مادر، مربی و همراه کودک این است که به او یاد دهیم چگونه یاد بگیرد، بهتر یاد بگیرد و از یادگیری‌اش لذت ببرد. با در هم تنیدن علم و عمل، باید به کودک و نوجوان فرصت داد که با ساختن فرضیه‌هایی درباره‌ی واقعیت‌ها آینده را پیش‌بینی کند و براساس راهبردها و نتایج حاصل از آن‌ها کار کنند.

کتاب پرورش کودک کنجکاو به دو بخش اصلی زمان فعالیت‌ها و زمان آرامش تقسیم می‌شود.

پرسش و پاسخ

سوال: با کودک دو و نیم ساله‌ای که با اصرار لوازم آرایش مادر یا دیگران را می‌خواهد استفاده کند. چه رفتاری باید داشت؟

به بهانه‌ی این پرسش توجه شما را به مقاله‌ی ای که بخش کودک موسسه تهیه کرده است، جلب می‌کنیم:

برای پاسخ به سؤال این مادر باید به چند نکته توجه شود.

۱- توجه به ویژگی‌های سنی کودک: در این سن بچه‌ها تمایل زیادی به همانندسازی و الگوپذیری دارند و میل به جلب توجه و خودنمایی در آن‌ها به شدت بالاست. کودکان از دو، سه سالگی، سعی می‌کنند که رفتارهایشان را شبیه والدین و افراد محبوب خود کنند. آن‌ها به صورت تقلیدی رفتارهای مثبت و منفی والدین و اطرافیان را انجام می‌دهند. با گذر زمان، این رفتارهای تقلیدی می‌تواند در شخصیت کودکان نهادینه شود. از طرف دیگر در اوایل کودکی نقش‌یابی جنسیتی یعنی رفتارهای متناسب با جنس در حال شکل‌گیری است و کودک درصدد آن است که از این نقش‌ها الگوبرداری کند و با کسب آن احساس قدرت و رضایت نماید. همچنین کودک با همانندسازی از والدین تلاش به‌گونه‌ای رفتار کند که انگار خود پدر و مادر است و بدین ترتیب بخشی از نیازش یعنی کنجکاوی او پاسخ داده می‌شود. او درمی‌یابد که والدین ویژگی‌ها و امتیازاتی دارند که خارج از دسترس کودک است و او از طریق همانندسازی سعی می‌کند این امتیازات را کسب کند لذا از آن‌ها تقلید می‌کند و از اشیای متعلق به آن‌ها مثل رژ لب، لاک ناخن و.... استفاده می‌کند. توجه به سایر ویژگی‌های سن کودک هم لازم است مثلاً "درمورد کودک دو و نیم ساله بعضی از رفتارهای طبیعی عبارتند از عدم درک نسبت (کودک نمی‌تواند درک کند چرا این وسایل را بزرگترها می‌توانند استفاده کنند ولی کودکان نه) عدم اطلاع درست از مالکیت (کودک نمی‌تواند درک کند این وسایل به فرد دیگری تعلق دارد) یا به عبارتی.... خودمحوری، استقلال طلبی و این

ویژگی‌ها سبب می‌شود کودک نتواند به معنی برخی از انتظارات والدین مثل دست‌زدن به وسایل مادر یا سایرین، مضر بودن وسایل آرایش برای کودکان، تعلق‌داشتن وسایل به کسانی غیر از کودک و... پی ببرد.

۲- توجه به ویژگی‌های فردی کودک، بعضی از کودکان توجه‌طلب هستند برخی خطرگریز، برخی شلوغ، فعال و اجتماعی و بعضی ساکت، آرام و گوشه‌گیر برای برخورد مناسب با هر کودک روش خاص همان کودک باید اتخاذ شود.

۳- علت‌یابی رفتار: برای ایجاد تغییر در رفتاری که به نظر نادرست می‌آید باید علت‌های بروز رفتار بیرون کشیده شده بررسی شود تا با برطرف کردن علت‌های بروز رفتار بتوان تغییر رفتار ایجاد کرد. (مثلاً در مورد رفتار مورد نظر در ابتدا آن‌چه سبب جذب کودک به لوازم آرایش می‌شود، کاربرد آن نیست. بلکه کودک ۲ساله این وسایل را یک سری ابزار رنگی و جذاب می‌بیند و ممکن است برای نقاشی روی دست و پا و دیوار و... از آن‌ها استفاده کند اما با مشاهده‌ی مادر کاربردهای جدیدی برای آن‌ها می‌آموزد. مسئله‌ی دیگر بازخورد مادر و اطرافیان در مقابل کودک است. گاهی این شیرین‌کاری‌ها نظر والدین و بزرگ‌ترها را جلب می‌کند و با خندیدن به او یا به کاربردن اصطلاحاتی مانند "چه خوشگل شدی" و "چقدر این رنگ رژ به تو می‌آید" با او برخورد می‌کنند. در این صورت سبب تکرار این عمل می‌شوند.) اگر حتی نتوان علت اصلی رفتار کودک را پیدا کرد با برطرف کردن سایر علت‌های احتمالی زمینه برای بروز رفتار نامناسب کمتر می‌شود.

۴- توجه والدین به خواسته‌های خود از کودک و تعریف درست و دقیق مشکل والدین باید انتظارات خود از کودک را به درستی روشن کنند. یعنی باید از خود سوال کنند از کودک ۲/۵ ساله‌ام انتظار دارم چگونه رفتار کند؟ آیا این رفتار باسن کودک من هم‌خوانی دارد؟ آیا کودک من به درستی از خواسته و انتظار من اطلاع دارد آیا توانایی انجام رفتار مورد انتظار را دارد؟ و برای تعریف مشکل هم والدین باید نکته‌ی مشکل‌ساز یا آزارنده رفتار کودک را روشن کنند. مثلاً "مادر برای خود روشن کند کدام رفتار کودک از نظر او ناپسند است، دست‌زدن به مسایل دیگران یا دست‌زدن به وسایل آرایش و چرا؟ چون برخورد با مورد اول با برخورد با مورد دوم متفاوت است. مثلاً در مورد اول باید با کودک بازی‌هایی را انجام داد که مالکیت را به او بشناساند اما در مورد دوم باید بازی‌هایی را انجام داد که مالکیت را به او بشناساند اما در مورد دوم باید بازی‌هایی را انجام داد که در آن به چگونگی مراقبت از سلامتی پرداخته می‌شود.

۵- توجه والدین به الگوهای رفتاری خود و زمینه‌های ایجاد یک رفتار: آرایش کردن مادر در مقابل چشمان کودک به او الگوی رفتار فوق را منتقل می‌کند. از آن‌جایی که کودکان در این سن تمایل به تقلید از رفتارهای مادر را دارند و درک درستی از مالکیت ندارند و همه چیز را متعلق به خود می‌دانند در نتیجه دوست دارد که به تقلید از مادر از این وسایل استفاده کند از طرف دیگر جذابیتی که این وسایل برای کودک دارند و میل او به جلب توجه باعث اصرار او برای استفاده می‌شود. همان‌طور که در فوق گفته شد در ابتدا آن‌چه سبب جذب کودک به لوازم آرایش می‌شود کاربرد آن نیست بلکه کودک ۲ ساله به این وسایل به‌عنوان یک سری ابزار رنگی و جذاب برای بازی می‌نگرد و ممکن است برای نقاشی روی دست و پا و دیوار و... از آن استفاده کند اما با مشاهده‌ی مادر کاربردهای جدیدی برای آن‌ها

می‌آموزد. هم‌چنین الگوهای رفتاری سایر افراد مانند خاله، عمه و افرادی که کودک آن‌ها را دوست دارد می‌تواند در این تقلید موثر باشد.

۶- نکاتی که باید رعایت شود:

- والدین الگوی مناسبی از جهت پوشش و آرایش باشند .
- تضاد بین حرف و عمل آن‌ها نباشد. (اگر می‌گویند نباید به این وسایل دست بزنی، حتی‌الامکان خود نیز در مقابل کودک آرایش نکنند.
- جانشین‌سازی مناسب برای این رفتار در نظر بگیرند، مثلاً استفاده از لوازمی مانند تل‌های رنگارنگ، گل‌سرهای زیبا و جوراب‌های تزئینی رنگارنگ و یا پس از حمام بازخوردهای مثبت به کودکش بدهد یا مادر می‌تواند با خرید وسایل مخصوص رنگ‌آمیزی کودک را به سمت دیگری سوق دهد.
- در صورت استفاده از این نوع وسایل، از تویخ، سرزنش و تنبیه خوداری کنید .
- داشتن قاطعیت
- مناسب کردن محیط یعنی قراردادن این وسایل دور از دسترس کودک.
- توجه به کودک در جمع
- توجه نشان‌دادن به رفتارهای درست و مناسب کودک
- اختصاص یک وقت خوب و با کیفیت به کودک

برنامه‌های تازه

● کارگاه قصه‌گویی خلاق

کارشناس : پگاه رضوی (قصه گو)

سه‌شنبه هفتم و سه‌شنبه بیست و یکم مهر ماه صبح ساعت : ۱۰:۳۰-۱۲

سه‌شنبه چهاردهم و سه‌شنبه بیست و هشتم مهر ماه بعد از ظهر ساعت: ۴:۳۰-۶

● کارگاه بازی و رشد

کارشناس : گلناز رضوان

(۱-۱۲ ماه) یک‌شنبه پنجم، دوازدهم، نوزدهم و بیست‌وششم مهرماه صبح ساعت : ۱۰:۳۰-۱۲

(۱-۲ سال) یک‌شنبه پنجم، دوازدهم، نوزدهم و بیست‌وششم مهرماه ظهر ساعت : ۱۲-۱۳:۳۰

● کارگاه بازی و حرکت

کارشناس: هادی حسن‌علی

(۳/۵-۲/۵ سال) پنجشنبه بیست‌وسوم مهرماه ظهر ساعت: ۱۳-۱۴:۳۰

(۵-۳/۵ سال) پنجشنبه بیست‌وسوم مهرماه بعدازظهر ساعت: ۱۶:۳۰-۱۸

در این دوره با خصوصیات کودکان دبستانی آشنا می‌شویم و می‌آموزیم که چه کنیم تا فرزندان دوره‌ی دبستان را به خوبی بگذرانند و با آن‌ها چگونه رفتار کنیم تا در امور تحصیلی خود موفق‌تر باشند.

گام:
رفتار با کودک دبستانی
کارشناس:
خانم ماریا ساسان‌نژاد
زمان شروع:
دوشنبه ۹۴/۷/۲۰
ساعت:
۹-۱۱ صبح
تعداد جلسه‌ها:
۸

در این دوره والدین با مفهوم تنبیه و اثرات آن در زندگی کودک و رابطه‌ی او با بزرگترها آشنا می‌شوند و می‌آموزند که چگونه رفتار کنند تا بدون نیاز به تنبیه هم فرزندان به درستی پرورش یابند هم خودشان با خیال آسوده‌تری با فرزند ارتباط برقرار کنند.

گام: "تشویق و تنبیه"
کارشناس: خانم زهرا سلیمانی
زمان شروع: سه‌شنبه ۹۴/۷/۲۱ و ۹۴/۷/۲۸
ساعت: ۹-۱۲ صبح
تعداد جلسه‌ها: ۲

گام «مدیریت برفود»

در این گام با خصوصیات روانی، عاطفی، اجتماعی و ذهنی خود بیشتر آشنا می‌شویم و طی مراسمی می‌آموزیم که برای رویارویی درست با واقعیت وجود خود و محیط اطراف چگونه عمل کنیم.

کارشناس: مریم احمدي شیرازی
زمان شروع: دوشنبه ۱۳/۷/۹۴
تعداد جلسه‌ها: ۱۰ جلسه
محل اجرا: موسسه مادران امروز

در این دوره والدین با جایگاه و اهمیت آگاهی در تربیت و ارتباط بهتر با فرزند، چگونگی رشد و نیازهای کودکان و ویژگی‌های رفتاری آن‌ها، مفهوم رفتار مناسب با کودک و چگونگی ایجاد محیط مناسب برای رشد و پرورش بهتر فرزند آشنا می‌شوند.

گام:
رفتار با کودک
کارشناس:
خانم سهیلا طاهری
زمان شروع:
یکشنبه ۹۴/۷/۱۹
ساعت:
۹-۱۱ صبح
تعداد جلسه‌ها:
۹

تلفن و فاکس موسسه مادران امروز: ۸۸۷۲۸۳۱۷ - ۸۸۷۱۵۶۵۱ - ۸۸۷۲۷۷۸۰

ایمیل راه دور: amoozeshrahedor@yahoo.com